

Tankar kring jämställdhetsplaner

Vi har sedan 1991 fått en jämställdhetslag i Sverige. Där åläggs bl.a. arbetsgivare med minst 10 anställda att upprätta en jämställdhetsplan.

Detta arbete har pågått centralt och i olika förvaltningar/nämnder i Lund. Men enligt Jämo krävs det en hel del arbete för att planerna skall vara tillfredsställande.

Helt naturligt finns det en anda i planen att det är kvinnorna som är den missgynnade gruppen. Vilket ju i och för sig är riktigt. Men ibland kan verkligheten se annorlunda ut. En av tankarna är att eftersträva en jämn könsfördelning på arbetsplatserna, så kan man tex. i en platsannons önska kvinnliga sökande om man har en majoritet av män på arbetsplatsen. Inom mitt eget arbetsområde, förskolan, är männen i minoritet. Trots detta har jag aldrig sett någon platsannons från kommunen där man önskar manliga sökande till förskolan. Nu är det ju tyvärr så att det inte hade hjälpt särskilt mycket om man sökt män, eftersom det nästan inte finns några manliga sökande. Då får man fråga sig varför det är så. Ett par lätta svar är den låga lönen och den dåliga sociala statusen i yrket. Om man vill ha fler män inom förskolan måste både lön och status bli bättre. Men samhällsdebatten går snarare i motsatt riktning. En kärnfråga måste vara, är det bra at om man lyckas med att få in fler kvinnor inom högstatus yrken med manlig karaktär om yrkena fortfarande fungerar enligt manliga normer? Vore det inte mer jämställt att höja statusen på "traditionellt kvinnliga" yrken? Jag menar inte att vi skall acceptera att yrkeslivet är indelat i kvinnoyrken och mansyrken med tillhörande status och lön. Men vi kan inte heller bortse från den ojämlikhet som finns i värderingen av ett yrkes värde.

En annan del i lagen är sexuella trakasserier på arbetsplatser. Även här är det kvinnor som drabbas mest. Men som en ny undersökning visar utsätts även män inom kvinnoyrken. Bakgrunden är dock lite olika. När kvinnor trakasseras ser vi ofta ett utslag av manlig makt, ett sätt att undertrycka och förnedra. I männens fall möter vi ofta en utstötningmekanism. Man hör inte till yrket och kan inte uppfylla dess normer därför blir

(fortsättning sid. 3)

Kvarnbyskolan invigd!

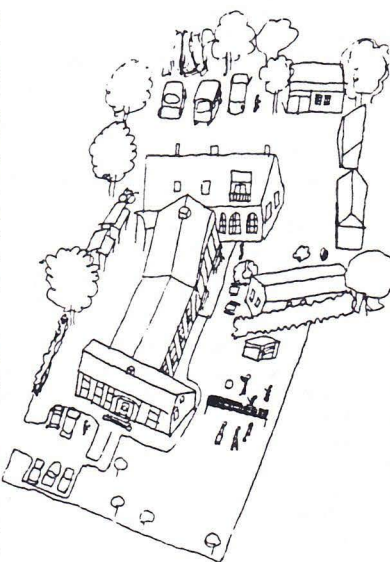
Efter tre års planering, projektering och byggande är nu Kvarnby Folkhögskola i Malmö invigd och klar. Och ändå redan för liten! Invigningen i lördags blev en fin uppvisning av den kultur som präglar skolan och den fina stämning som råder där.

Kvarnby Folkhögskola har nu funnits i sju år och har vänsterpartiet som huvudman. Från början var Kvarnbyskolan en filial till Bona Folkhögskola, som startade tre år tidigare i Västra Ny utanför Motala. Verksamheten i Kvarnby kom igång när vänsterpartiet i Malmö skaffade sig fast egendom genom att köpa den gamla byskolan i Kvarnby, det gamla kritbrukssamhället strax öster om Husie inom Malmö kommun. Initiativtagare var Kurt Sjöström, som i många år var en av dåvarade VPK:s ledamöter i fullmäktige och tillika omstridd biträdande socialchef på Malmö socialförvaltning. Den som höll i skolan redan från början var Bengt Hall från Lund, sedermera rektor för folkhögskolan. Tillsammans med Kerstin Eldh höll de i undervisningen och det mesta praktiska under det första året. Idag har skolan närmare 40 anställda och har kurser på tre ställen i Malmö – i Kvarnby, på Röda Huset inne i stan och på Fontänhuset. Sammanlagt har man 14 kurser av olika slag – grundkurs, miljökurs, sociala kurser samt olika kortkurser och lärarutbildning.

Arbetslösheten ger jobb

Om man vill var cynisk, kan man säga att det är den hittills växande arbetslösheten som håller skola uppe och ger den sin bas. Staten ger ganska rejäla bidrag till utbildningsplatser inom folkhögskolan och även till byggnads-snickare, som annars skulle ha gått och stämplat. Bara den vanliga skolverksamheten omsätter ca 12 milj. kr varje år. Den summan växer, och de senaste åren har tillbyggnaden gett extra tillskott i form av arbetskraft från Malmö Jobbcentrum. Investeringarna i material har naturligtvis kostat, men om man utgår från gamla baracker, blir det ganska billigt. Istället kan man åka på smällar som att barackerna visade sig inte passa på den nygjutna grunden, eller att fönstren inte passade mellan stolparna.

Sådant klarade skolans arkitekt Martin Skånberg i gott samförstånd med grabbarna från Jobb-

centrum, trots att Martin som bor i Stockholm, inte kunde vara med på platsen så ofta.

Martin berättade på invigningen hur arbetet gått till, om de goda relationerna mellan styrelsen, skolans personal och Jobbcentrum. Arkitekturen kunde var och en se och bedöma själv, men det står helt klart att det är både en inre rymd i lokalerna som utifrån snarast är ganska små och passar bra in i bymiljön trots sitt föga traditionella formspråk. Fasaderna är klädda med svarta korrugerade takskivor mellan röda stolpar, och taket är klätt med tegelimiterande plåt – lätt men ser på håll ut som taken i byn i övrigt.

Praktfull men mysig invigning

Värd för invigningen och konferencier var ordföranden i skolans styrelse, Birgit Assarson – glad och lycklig över att kunna presentera ett så fint program och en så fin skola, fick hon och Bengt Hall motta gåvor och höra tal av tillresta gratulanter från när och fjärran.

En höjdpunkt var högtidstalet till invigningen, som hölls av Herman Schmid, som en gång var rektor för Bona Folkhögskola. Herman som är sociolog till professionen och en klarsynt marxist gjorde en mycket träff-

säker analys av skillnaderna mellan Bona och Kvarnby, särskilt när det gäller rekryteringen av eleverna, och kanske också lärarna.

Bona, menade han, var en skola dit många av storstädernas glödheta revolutionärer sökte sig för att finna en plattform att vidareutveckla kampen från – i förvisning om att återvända till den praktiska verkligheten med ännu bättre verktyg för att slutligen kunna störta borgarväldet.

Kvarnby, däremot, rekryterade mer vanligt folk med bägge fötterna om inte i den skånska nyllan, så i alla fall på marken, men som inte riktigt funnit fotfästet. Unga människor som av olika anledningar tvingats avbryta skolan och nu känt att de vill fortsätta och skaffa sig gymnasiekompetens eller någon särskild behörighet eller söker kunskap som bas för exempelvis sitt miljöengagemang. Kanske med samma klassbakgrund som Bonaeleverna, men kanske ändå inte. Klasskänslan i arbetarstaden Malmö är ändå i en klass för sig ...

Fint kulturprogram

Som framgått av notis i VB var det celebra gäster (om man nu kan säga så om arbetarrörelsens kulturbärare) som gav djup, tyngd och glädje åt invigningsfesten. Emy Storm, som man aldrig glömmer från den 30 år gamla filmen om kvarteret Korpen, läste några typiska malmöhistorier av Max Lundgren. Mary Andersson, som iklädd en snygg byxdress kommit körande moped från Lomma med hjälm och allt, läste ur en egen kommande bok, och Karin Lentz läste ett uppenbarligen specialskrivet poem till skolans ära. Dessemellan sjöng och spelade Susie och hennes vänner latin-amerikanska sånger med sällsynt intensitet och skärpa. Röda Kapellet från Lund inramade invigningen särskilt i början och gav traditionell vänsterglans åt det hela.

Eftersom det digra programmet inte rymdes inom den planerade tiden, dröjde det en timme tills pyttipannan kom på bordet. Den och alla hembakta bullar under dagen höll även kroppen i form, innan man kunde ge sig hem med en sällsynt god lördagsfest i gott minne.

Tho

Partistyrelsen (v):

Allmän belåtenhet

Allmän belåtenhet och god stämning präglade vänsterpartiets första partistyrelsemöte efter valet, berättar Ann Schlyter. Gudrun Schyman tackade för goda arbetsinsatser och framhöll att partiet ska driva samma frågor efter valet som före.

Det hade ju gått bra, inte minst i partiets gamla kärnområden. Bo Leinerdahl från partikansliet presenterade en analys som visade att klassröstningen efter många års tillbakagång åter hade ökat på åsiktsröstningens bekostnad. Men anmärkningsvärt var också att många som förra gången röstade borgerligt nu valde v.

Många av de nya riksdagsledamöterna var med på mötet. För övrigt har ju flera PS-medlemmar kommit in i riksdagen, trots en tidigare uttalande att minska antalet sådana personalunioner. Till den kategorin hör partisekreteraren Maggi Mikaelsson som dessutom fått uppdrag i jordbruksutskottet och Nordiska rådet. En lösning kunde vara att hon satt kvar som partisekreterare men fick en vice som kunde göra grovjobbet – t.ex. Staffan Norberg från Södertälje. Ska en ny partisekreterare utses måste det ju enligt stadgarna vara en person som sitter i partistyrelsen och det krymper kretsen av kandidater till i praktiken två, Lars Ohly och Birgitta Sävefjord.

Till en ny partisekreterares uppgifter hör att genomföra ett "internt ROT-program". Partiets organisation behöver ses över och det är angeläget att rycka upp studierna.

Om möjligheten att påverka regeringspolitiken gjordes något olika bedömningar. Men det betonades att vänsterpartiet bör vara offensivt när det gäller att formulera olika förslag vilket skulle innebära ett stöd åt facket och vänsterkrafterna inom socialdemokratien. En sådan aktuell uppgift är strategin vid ett nej i EU-omröstningen.

En sumpad sista chans?

I FN talar EU med en röst. Skulle det bli Ja i folkomröstningen innebär det att FN:s befolkningskonferens i Kairo var sista chansen för Sverige att på den typen av FNkonferenser spela en framträdande roll.

Nu missade Sverige den chansen. Det var inget fel på den svenska positionen i frågan, men kristdemokraterna låg lågt. Positionspappret som Nationalkommittén arbetade fram översattes inte och politikerrepresentationen var katastrofalt obefintlig från regeringspartierna (utom i fyra timmar).

Som väl är axlade Norge manteln att vara den nation som aktivt och offensivt drev frågorna i progressiv riktning. Danmark satt i långa förhandlingar med EU-delegationerna men det som kom ut ur de mötena var svaga kompromisser som låg mycket nära Islands (och Vatikanens) kvinnoföraktande ståndpunkter.

Flickorna på Smålands

Visst jäser det bland unga kvinnor. Det märks på många sätt. Unga kvinnor röstar ofta radikalt. Feministiska slagord syns på väggarna. Man kan inte undgå de många aktionerna mot sexistisk reklam. Nu har dessutom en grupp unga kvinnor startat ett kvinnocafé på Smålands nation, som de kallar RONJA.

Att caféet döpts till Ronja efter Astrid Lindgrens rövardotter är ingen tillfällighet. Hon står ju för trots och uppror mot de maktlystna och krigiska männen.

Caféet har en feministisk inriktning och deklarerar sin ståndpunkt genom följande punkter:

– Avskaffa invanda mönster som befäster patriarkatet

– Avskaffa könsrollerna genom jämlik uppväxt

– Mot pornografi, prostitution och sexuella övergrepp

– Mot objektifiering av kvinnan i reklam, massmedia, litteratur och film

– Mot kärnfamiljen som norm

– Mot obligatorisk heterosexualitet. Kvinnors kärlek till kvinnor måste synliggöras

– För kvinnans rätt till sin egen kropp. Försvara aborträtten och kvinnans rätt till självförsvar

– För ett könsneutralt språk

– För en icke hierarkisk samhällsordning

– För internationell kvinnsolidaritet

– Mot religiös fundamentalism och nymoralism

Solidariska bullar

Varannan tisdag fikar och diskuterar man (kvinnor) på café Ronja och varannan tisdag håller en inbjuden föredragshållare(ska) en inledning före diskussion och fika. För många har caféet inneburit att kontakter med andra kvinnor knutits och de har tillsammans kunnat starta aktiviteter som t.ex. aktionsgrupper och studiecirklar. Just detta har också syftet med caféet varit; att kvinnor skall hämta styrka och inspiration hos varandra och inte alltid vara beroende av männen.

På Caféet kan man få solidariska bullar som är ekologiskt odlade. Med solidariska bullar menas att var och en betalar vad den anser sig ha råd med. Under våren har caféet varit välbesökt med ca 20 personer som lyssnat på varje föredrag. Kvinnor i alla åldrar med olika politisk inriktning är välkomna.

Klottrandets etik

Som lite äldre och mera etablerade var VB:s kvinnoredaktion naturligtvis nyfikna på de unga kvinnornas inställning till de feministiska slagorden på väggarna.

– Vi ställer upp på vad man skulle kunna kalla klottrandets etik. Att spraya ner Katolska kyrkan med budskap om abort tycker vi inte stämmer med den normen. En vacker byggnad förstörs. Folk blir upprörda och budskapet kommer bort. Däremot, tycker vi, att det är OK om t.ex. feministerna saboterar sexistisk reklam på olika sätt.

VB:s kvinnoredaktion undrade också om kvinnorna som står bakom café Ronja kommer att ta initiativ till någon typ av aktivitet den 8 mars.

– En planeringsgrupp är redan utsedd. Vi vet inte om vi kommer att göra som i fjor att vi samverkar med Malmö eller om vi ordnar något tillsammans med andra grupper här i Lund.

Späckat höstprogram

Höstens program är inte riktigt spikat ännu, men vissa programpunkter kan VB redan nu presentera (kl 19, Smålands nation):

11 oktober: Pernilla Leionhufvud talar om feminism och icke-våld.

8 november: Linda Pettersson talar om kvinnans situation i konflikten mellan Israel och Palestina.

6 december: Ylva Vramming talar om kvinnan i religionen idag.

Andra teman för höstens föredrag blir t.ex. anorexi, naturlig födelsekontroll och olika feministiska inriktningar. Datum och föredragshållare för dessa teman är inte klara ännu.

Inte längre villande mo

Nog har flickorna från Småland tuffat till sig. Knappast dansar de på tå på de lingsonröda tuvorna längre. Snarare marscherar de i armkrok. Fortfarande gärna på lingsonröda (rödgröna) tuvor.

Olika barn leka bäst?

På dagis, i personalrummet är en studiegrupp samlad. Den består av åtta mammor av vilka två är personal. På bordet brinner två ljus. I en korg ligger en uppskuren vetekrans. Det finns kaffe/te att dricka. Man har tittat på ett videoavsnitt om Barnen i samhället. Samtalet rör sig nu i anslutning till programmet.

Karin, mamma till Jon, ställer en fråga: "Vad gör man, när man inte vill att ens barn ska leka med ett speciellt barn?" Karin beskriver huset med den vanskötta brädgården och de flesta mammorna nickar igenkännande. Det finns bara en sådan brädgård i grannskapet. Det är Sune Karin syftar på och man har hört att det är problem med honom. Sunes pappa är arbetslös och hans mamma dricker. I familjen finns också en tvåårig lillasyster. Till skillnad från grannarna, som köpt sina villor för dyra pengar har Sunes familj ärvt sitt hus.

Spännande lekar

"Det kan inte ha kostat dem ett öre", säger Karin inte utan en viss indignation. Karin är rädd för att

Sune ska locka med Jon på dumheter. Jon tycker det är spännande att leka med Sune, för han hittar på saker som ingen annan vågar. Karin vill inte säga till Jon, att han inte får leka med Sune. I stället hittar hon på aktiviteter så att det inte finns någon tid för lek med Sune. Jon ska simma. Jon ska gå på Mulle. Jon ska spela fotboll. Sune ringer varje eftermiddag på dörren och undrar varför Jon aldrig vill leka med honom.

Se på Sune

Sune har inte varit i Österrike på skidresa. Han har inte heller varit i Prag på semester. Sune har inte ett språk som räcker till målände, fantasifulla berättelser om dinosaurier och köttätande växter. Han brukar dra ned byxorna och visa snoppen för att få barnens uppmärksamhet. Då, för ett kort ögonblick, tittar alla på honom. Drabbade husägare har ringt på hemma hos Sune och pratat med föräldrarna om att de måste försöka göra något åt Sunes beteende.

Karin berättar, att hon mådde dåligt efteråt, då hon förstod att åtgärden för Sunes del blev fysisk bestraffning.

Alla i gruppen är eniga om att det är fel att förbjuda Jon att leka med Sune. Någon föreslår Karin att hon i stället ska bjuda in Sune att leka med Jon inomhus, där hon kan ha en viss tillsyn.

Några dagar senare ringer en arg och ledsen förskollärare från Sunes dagis. Hon har hört att det har pratats illa om Sune och hon tycker det är trist, för Sune är en fin kille, när det finns vuxna som ser honom.

A-SL (Skildringen har verklighetsbakgrund men namnen är fingerade).

Politiska impressioner

Det är riskabelt att tänka utanför de gängse och aktuella spåren. Folk förstår helt enkelt inte vad man säger. Ingen vare sig instämmer eller protesterar.

Något sådant drabbade Gunnar Håkansson (mp) när kommunfullmäktige i förra veckan diskuterade dubbelspåret på Västkustbanan. Mycket av diskussionen handlade om det godsspår utanför stan som Banverket har lovat att bygga ifall de får göra ett dubbelspår för i första hand persontrafiken. Hur mycket var det löftet värt och hur snart skulle godsspåret realiseras? Vilka faror skulle Lundaborna utsättas för under tiden? Då steg Gunnar Håkansson upp och sa ungefär följande:

– Det talas så mycket om järnvägens säkerhetsrisker. Om det tallet leder till att utbyggnaden hejdas ligger vi verkligen illa till, för då läggs fler transporter av farligt gods över på vägarna, och där är risken för allvarliga olyckor mycket större, det finns det statistik på. Ur säkerhetssynpunkt kan godståg genom Lund utan vidare godtas. Den stora olägenheten med dem är i stället bullret. De nya persontågen blir tystare än de nuvarande men godstågen är det inte mycket att göra åt. Ska de gå genom stan behövs det därför bullerskydd, och de skydden blir så fula att de inte kan accepteras. Därför behöver godstågen flyttas utanför stan. Godsspåret är alltså främst en estetisk fråga.

Kroppsspråk

Gunnar Håkansson kan både statistik och järnvägar och hade helt rätt. Men ingen tycks ha förstått vad han sa, utom möjligen VB:s reportrar. Fast talarens kroppsspråk bidrog kanske till att splittra uppmärksamheten.

Gunnar Håkansson bor på Kobjer, i en trakt där villaägarnas ängslan över sjunkande fastighetsvärden och mellanskiktarens moderiktiga oro för skenande ammoniakvagnar har gått samman till en militant opinion mot dubbelspåret, ja även mot befintliga järnvägar. Han har stått pall mot grannarnas påtryckningar och sett till vad som i stort är bäst för säkerheten och miljön.

Detsamma kan inte sägas om en annan Kobjerspolitiker, Peter Björling, också han mp. Man fascinerades även av hans kroppsspråk i talarstolen, där han vred sej som en folkpartist på ett hett plåtack för att till sist säga nej till dubbelspåret eftersom godsspåret inte var fullt garanterat. Det är inte minst gröna lokalpolitiker som han som orimligt har fördyrat och fördröjt den tyska snabbtågsutbyggnaden, till glädje för Mercedes och Luft-hansa. Lyckligtvis fanns det en betryggande majoritet av miljö-vänner i de övriga fullmäktigepartierna.

Bensprattel

Den andra stora frågan vid fullmäktigemötet gällde dansen. I den demonstrerade Kitten Anderberg (v) bättre kunskap och omdöme än när det gällde dubbelspåret. Det är i stor utsträckning hennes förtjänst att vänsterpartisterna stödde projektet.

Det gjorde de nämligen, i vöteringen. Utanför plenisalen kunde även andra åsikter höras. Håller kalkylen? Drabbas andra delar av kultursektorn? Drabbas naturvården eller barnomsorgen? Vänsterpartiets tveksamma medlemsmöte veckan innan hade lugnats med att frågan säkert inte skulle avgöras nu eftersom beslutsunderlaget saknades. Men så kom underlaget och tvingade fram ett ställnings-tagande.

– Hoppas att det blir långbenta flickor i baletten, sa en känd VB-kåsrör. Och socialdemokraten Larry Andow hade uppenbarligen röstat mot sin övertygelse. "Har jag klarat mej 55 år utan balett så kan jag göra det i fortsättningen också", undslapp han sej.

– Larry har gjort så många piruetter ändå, kontrade hans partikollega Dovsjö. Ja, efter de sista turlerna kring stormarknaden på Väster borde han ha gjort sej omöjlig som ordförande i byggnadsnämnden.

Baletten är förvisso ett konstnärligt och ekonomiskt risktagande. Men det kan också lyckas förträffligt, åtminstone konstnärligt. Jag tänker på operan i Göteborg. Mot det projektet drev r-arna en hård populistisk kampanj där de ställde de proletära ytterstadsdelarnas kulturbehov i motsats till överklassens njutningsmedel. De argumenten gjorde intryck långt in i vänsterpartiet som dock till slut bejakade operabygget. Nu är alla höstens operaföreställningar utsålda i förväg. Förortsteatern i Göteborg är visserligen i kris, men vad jag förstår av recensionerna är den krisen i första hand konstnärlig och politisk, inte ekonomisk.

Balettfrågan klöv annars flera av partierna i Lund. Man kunde urskilja en intressant motsättning mellan stad och land, där politiker från byarna som Lars V. Andersson och Lars Bergwall (c), Louise Rehn Winsborg (m) och Gunilla Boström (mp) alla röstade nej.

Ingen blir profet i sin fäderneprovins

Skånska vänsterpartister kan gå långt bara de bryter upp i tid. Jag tänker på Gudrun Schyman från Simrishamn som vi i Lund var djupt skeptiska mot när hon fanns i trakten, men som gjorde blixtkarriär sedan hon flyttat till Stockholm. Lika reserverade vill jag minnas att vi var inför Ylva Johansson från Malmö och hennes ungdomliga patentradikalism. Sen

hon flyttat till Stockholm hamnade hon snabbt i riksdagen och nu är hon utbildningsminister. När det blir dags för budgeten får vi hoppas att hon har kvar sitt hjärta för den marxistiska folkhögskolan i Kvarnby där hon nyss satt i styrelsen.

Det finns nya kvinnliga statsråd som jag har svårare för. Margot

Wallström förklarar att hon tänker sköta sitt kulturdepartement på distans, eftersom hon inte vill bryta upp från hembygden.

Det får mej att allvarligt betvivla hennes omdöme. Hon bor nämligen på Hammarön vars huvudort heter Skoghall. Jag har varit där.

Gr

Jämställdhetsplan...

(forts. fr. sid. 1)

man ett lovligt objekt. Många män drabbas också av den uppfattningen att de som manliga individer inte har något emot att utsättas för sexuella närmande i ord och handling. "Män är ju alltid intresserade". Detta stämmer ju tyvärr inte alltid med verkligheten, men många män är så färgade av främst sitt eget köns schabloner att de inte vågar hävda en annan åsikt.

Kommunens arbete med jämställdhetsplan är viktigt i den meningen att det tar upp, sätter press på och belyser frågorna kring jämställdhet. Däremot tror jag inte att man lagvägen kan skapa jämställdhet i värsta fall kan man skapa ett falskt gott samvete som hindrar arbetet mot en reell jämställdhet.

Lars Ragvald

Framtidens skola

Den 11 oktober hålls ett öppet möte om "Förslag till sammanhållen tioårig verksamhet inom kommun-delNorrskolor från hösterminen 1995". Där kommer förslaget att presenteras, förklaras och försvaras.

Jag har tidigare kommenterat förslaget men det finns skäl att ta upp det igen. Förslaget innehåller tolv delar där man i de två första presenterar de tankar som ligger till grund.

Där sägs bl.a. att verksamheten skall erbjudas alla barn från sex års ålder. Föräldrarna får själva avgöra om barnet skall börja i skolan vid sex eller sju års ålder. Sexåringarna på Norr kommer att erbjudas följande alternativ: plats i förskoleklass, skolstart med inskrivning i skolan eller plats på daghem/familjedaghem.

I övriga delar presenteras olika modeller, tidsplan, ekonomi mm. Förslaget i sin helhet kan man få tag på hos KDN Norrsk kontor eller ute på daghemmen ute på Norr.

Luddigt förslag

Jag tycker fortfarande förslaget känns luddigt och fullt av frågetecken. Jag kan väl också säga att jag personligen både som förskolepersonal och förälder är tveksam till förslagens andemening.

Det som är luddigt är bl.a. var de sexåringar håller hus som behöver omsorg för och efter de 5 timmar och 20 minuter de befinner sig i sin förskoleklass. Förskoleklassen är ju tänkt att placeras i anslutning till skolan men var tar de sedan vägen till dagis eller fritids och hur kommer de dit. Om man som förälder inte är intresserad av förskoleklassen utan vill ha sitt barn

kvar på dagis går man då miste om sexårsverksamheten?

Del sex i förslaget, konsekvenser för förskolan, har fomuleringen. "Modellen innebär att flertalet daghem inte kommer att ha några sexåringar. Detta ger möjligheten att uppfylla barnomsorgslagens krav att erbjuda plats från 1 års ålder.

Femåringar som inte deltar i förskolan skall erbjudas tre timmar deltagande i förskoleverksamhet under terminstid."

Så skriver man helt glatt utan att med ett ord kommentera hur det blir att arbeta med dessa nya dagisgrupper av mindre barn. Erfarenhet från andra kommuner där man plockat bort sexåringarna från dagis är inte direkt goda.

De diskussioner som förts om sexåringarna har även satt en press på föräldrarna. Hur gör jag nu för att mitt barn inte skall missa något eller bli ensamnt kvar på dagis? En press som många föräldrar inte var intresserade av man var nöjda med att ha barnen kvar på dagis tills dess de började skolan men nu är det beslutet inte lika enkelt längre.

De tankar som ligger till grund för sexårsverksamheten glömmar många av de grundläggande behov barnen behöver få tillgodosedda. Där finns ingen pedagogisk anledning till att sexåringarna skall lämna dagis snarare tvärtom att de skall vara kvar. Jag vet att Lunds kommuns tankar endast är ett sätt att förbereda sig på riksdagsbeslutet om sexåringar men detta får inte vara ett hinder för att protestera på lokalplanet. Förhoppningsvis kan det även hända något på rikspanet även om jag är pessimistisk.

Lars Ragvald

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59. Onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82. Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Elementär journalistik

Nej, kära VB, Katte ska inte ha en kvinna som ny rektor! Katte ska ha en bra ny rektor, kön obekant.

Tyvänn tog tillsättningen av Katterektor en klantig vändning. Skolpolitikerna/tjänstemännen trodde de kunde göra en enkel rockad inom kommunen och överföra Spykens välrenommerade rektor Sten-Bertil Olsson till denna paradpost bland Lunds rektorat.

Lärare och elever reagerade som man ska i ett modernt "demokratiskt" samhälle. De krävde självklart att en så viktig tjänst skulle utlysas externt på det att alla goda rektorskrafter skulle kunna konkurrera. I protesterna smög sig in en ton att allt kanske inte vore så välordnat som propagandan gör gällande på denna 900-åriga lärdomsinrättning.

Tyvänn eftersom Sten-Bertil kanske är den enda kraft som skulle kunna göra skola av den förstockade inrättning som är Katedralskolan. Här har nämligen föga förändrats sedan alla de kända Katteprofilerna: Malte Åkerman, Frank Heller, Piraten, Knut Borglin m fl. Framförallt bryr sig ingen om det som är skolans hjärta och mening, eleverna. Lärarna må vara välmeriterade akademiskt, någon förmåga/vilja att ta hand om elever och meddela adekvat modern undervisning visar de sällan.

De senaste två rektorerna har inte förmått skapa någon skola med mål och mening, annat än att Katte alltid ska ha de högsta betygen och som andra självuppfyllande profetior fungerar även denna och därmed låter sig många föräldrar och andra intressenter nöja.

När nu hack-i-hälinen äntligen slutar, måste Katte få en riktig rektor som kan knyta ihop eleverna, lärdom, kunskap och den disparata lärarkåren till en fungerande enhet som sätter eleven i högsätet.

Eftersom skolvärlden har landets i särklass sämsta chefsrekrytering - vanligtvis är skolledarkarriären en flykt från en misslyckad lärargärning - torde det vara svårt att hitta en bättre rektor än det sällsynta undantaget Sten-Bertil Olsson. På Spynen har han

Do you speak Swedish?

Inför folkomröstningen i november om EU drar Lunds universitet sitt strå till den pedagogiska stacken genom en serie föreläsningar om det gamla vanliga Europa på temat "Ett Nytt Europa".

Det är mycket ambitiöst och troligen tillkommet för att en tredjedel av väljarna säger sig inte veta varför de skall rösta hur.

Vilka än det fåtal var, som lyssnade till två professorer förra torsdan på bibliotekets hörsal - icke var det dessa fåkunniga.

En av de kunniga däremot var Ulf Teleman från institutionen för nordiska språk. Han kallade sin föreläsning Sparvar i tranedansen?

Den andre var prof Everth Larsson från inst. för tekn. logistik. Hans titel var så lång så den kan inte återges av utrymmesskäl. Jag tror det handlade om transporter.

Vad händer med svenska språket?

Ulf Teleman lugnade åhörarna. Tyskan kommer inte att ersätta svenskan som nationalspråk om vi går med i EU. Det blir engelskan.

Svenska kommer att förlora funktionsdomäner inom vetenskap och utbildning, politik och administration liksom redan skett inom näringsliv, kultur och underhållning. Det står inte heller på förrän undervisningen på såväl universitets- som på gymnasienivå kommer att ske helt på engelska.

Jobbarna kommer dock framgent att få prata sitt nordeuropeiska bygdemål med varandra. De tyska direktörerna (executives) kommer

inte att förstå dom men det spelar ju heller ingen roll.

Vi fick veta att bästa sättet att bevara sitt nationalspråk var att ha självbestämmanderätt på ett eget territorium. Vad som händer med ett språk som förlorat denna rätt kan vi se i Finland med det svenska språkets tillbakagång. I Estland har det ryska språket dominerat ända tills nu. Först efter frigörelsen från Sovjet har esterna börjat återerövra sitt nationalspråk.

Att den nationella autonomin försvagas vid ett EU-medlemskap kan inte förvåna någon. Det är ju själva grundtanken med integrationen.

Tolkarna tjänar på EU

Alla medlemsstaters språk är officiella i EU. Således kommer alltså också svenskan att bli officiellt språk. Det innebär som Teleman visar med ett exempel att en EU-delegation om nio personer behöver 36 tolkar för att kunna tolka vemsomhelst av deltagarna för de andra. Dessa 36 språkliga parrelationer behöver 72 översättare, eftersom översättaren till skillnad från tolken normalt bara översätter i en riktning. Fyrtio procent av EU:s administrativa budget går också åt till tolkning och översättning. Om Sverige och några andra nationer kommer med i EU kan man räkna med upp till 66 språkliga parrelationer med krav på lika många tolkar i möten där alla språken är företrädde.

I realiteten är naturligtvis inte alla språk likvärda i EU. Erfaren-

heter visar att när danskarna talar i EU-parlamentet bryr sig inte de andra delegaterna om att ta på sig toklurarna. Danska är heller aldrig originalspråk i de dokument som översätts. De danska texterna är alltid översatta, vanligen från franska.

rl

One touch of Venus

Den första riktigt helamerikanska musikalerna har den kallats. Den blev den från Hitlertyskland flyktade tonsättaren Kurt Weills mjölkko. Närmare sex hundra föreställningar i trettioalets USA gjorde honom (och Lotta Lenya) ekonomiskt trygga för resten av livet.

Musikalen är en uppgörelse med dubbelmoral och sexuellt hyckleri. Den driver friskt med den samtida, moderna, konsten, bl a med surrealisterna Salvador Dali.

I rollistan ses bl a Loa Falkman, Philip Zandén och Marie Myrberg. Regi Lars Rudolfsson. Malmö Musikteaters Orkester under ledning av Michael Adelson. Föreställning ges på Storan.

Rabatterade biljetter för Röda kapellets medlemmar och vänner fred 28 okt. Se mötesspalten i detta nr.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 10/10 kl 19.30 på partilokalerna. Tema: Lunds kommuns budget för 1995. Inför kommunstyrelsens budgetsammanträde den 13 oktober.

RÖDA KAPELLET Sö 9/10 Kl 18.45. Musikskolan. Rep med Bo Fagerström.

Musical av Kurt Weill
"One touch of Venus" Malmö stadsteater fred 28 okt 18.00 Rabatterade biljetter genom Louise Bjär för 161,50. Beställning med jämna pengar senast vid repettitionen sönd 9/10, (gärna redan till kommande rep). För upplysningar ring Louise tel 040-11 56 11.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Lars Ragvald.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna: Kajsa Theander 046-13 28 40. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Rune Liljekvist 046-11 50 69.

övertygande bevisat sin kapacitet att utveckla, administrera och ta hand om både elever och kollegium.

Räkneövning

Bästa VB-redaktör/tris! Hur skulle det vara med lite elementär journalistik innan man slänger sig ut i spalterna, utan det välbehövliga skyddsnet som enkla undersökningar av fakta skulle ge vid handen? Det är ju synd att bränna i och för sig berättigat könskampskrut i onödan.

Lund har fem gymnasieskolor: Victoria, Vipeholm, Polhem, Spynen och Katte (för att nämna dem i omvänd ordning, alltså den vanliga efter status). De första två har kvinnliga rektorer, en andel om icke föräktliga 40%! Det vore

förstås trevligt med kvinnlig rektor även på Katte, då bleve vi nog unika i landet, i världen. Men det är ju inte för trevlighets skull vi behöver en ny kraft till Katte...

Låt oss se på studierektorer. Victoria har 2 kvinnliga av 2; Vipeholm 1/1; Polhem 2/5; Spynen 1/1 och Katte 1/3. Sammantaget 7 kvinnliga studierektorer av 12, viket ger icke föräktliga kvinnodominansen 58,3%!

Slår vi ut hela rektoratet, alltså rektorer plus studierektorer (ja, jag vet att vissa studierektorer fått den fjantiga titeln "bitr rektor", men det kan vi lämna åt sidan) får vi sammantaget 9 kvinnor av 17 tjänster, till och med där en övertikt: 52,9%.

VSB osv.

Nils Månsson, Skumparp